

Nr 277.

Av herr Björnsson, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om ändring i vissa delar av förordningen den 28 oktober 1910 om inkomst- och förmögenhetsskatt.

I proposition nr 193 har Kungl. Maj:t föreslagit, att nu gällande bestämmelser angående s. k. B-skatt för vissa bolag måtte upphävas fr. o. m. ingången av år 1927. Av departementschefens motivering för detta förslag framgår, att om B-skatten nu upphäves utan någon ersättning, vissa luckor i skattelagstiftningen komma att uppstå. Departementschefen anför vidare:

”De luckor, som på detta sätt uppstå i skattesystemet, därest B-skatten upphäves, äro enligt min åsikt av den art, att de om möjligt böra fyllas. Svårigheten är emellertid att finna bestämmelser, vilka tillgodose de syften, man vill vinna, men vilka samtidigt varken verka orättvist eller medföra för stora svårigheter vid tillämpningen. Det till kammarrätten remitterade förslaget får väl enligt min åsikt anses till sina grunder anvisa en framkomlig väg för frågans lösning. Med hänsyn till vad kammarrätten anfört därom, att förslaget skulle medföra betydande taxeringstekniska och andra svårigheter, har jag dock ansett mig icke böra utan ytterligare undersökning av andra möjligheter för frågans lösning tillstyrka, att nämnda förslag framlägges för riksdagen. Kammarrättens majoritet har emellertid icke avgivit något förslag till nya bestämmelser i förevarande avseende, och de förslag, som framställdes av reservanterna i kammarrätten, anser jag mig icke kunna biträda. Den knappa tid, som stått till förfogande efter det kammarrättens utlåtande inkommit till finansdepartementet, har ej heller medgivit någon ytterligare utredning i ämnet. Härtill kommer att förevarande fråga i viss mån sammanhänger med en del av de övriga skattefrågor, som vänta på sin lösning och som kunna antagas i samband med frågan om kommunalskattereformen nästa år komma under riksdagens prövning. Det synes mig under sådana förhållanden lämpligt, att spørsmålet om beskattning av aktiebolags besparade vinstmedel upptages till förnyad undersökning jämsides med utredningen av övriga till skattelagstiftningen hörande spørsmål, samt att de bestämmelser, vilka vid en dylik undersökning befinnas önskvärda, inarbetas uti det förslag till förordning om statsskatt, som kan komma att föreläggas riksdagen.”

Det till kammarrätten remitterade förslaget upptog två särskilda skatteformer, nämligen dels en fonderingsskatt och dels en likvidationsskatt. De taxerings-

tekniska och andra svårigheter, till vilka departementschefen i sitt anförande hänvisar, lära uteslutande hänföra sig till likvidationsskatten. Då jag för min del anser, att de luckor i skattelagstiftningen, varom departementschefen sålunda uttalat sig, skulle i väsentlig grad kunna fyllas enbart genom en fonderingsskatt, tillåter jag mig härnedan föreslå, att riksdagen måtte redan i år besluta om en sådan skatt. Möjligheten att sedermera komplettera denna beskattning med en likvidationsskatt e. d. är därmed icke avskuren. Mitt förslag ansluter sig i tillämpliga delar till det inom finansdepartementet utarbetade författningsförslaget, varvid dock viss hänsyn tagits till de anmärkningar, som av kammarrätten framställts. Då jag föreslår införande av enbart fonderingsskatt, synes det mig emellertid vara nödvändigt, att den i nyssnämnda förslag upptagna skattesatsen för likvidationsskatten, nämligen fem procent, nu lägges till grund för fonderingsskatten ävensom, att endast den lagstadgade avsättningen till reservfond göres skattefri.

Att en på detta sätt byggd fonderingsskatt verkligen i väsentlig grad skulle komma att fylla luckan efter B-skatten, torde framgå bl. a. av vad som anförts å sid. 35 och 36 i bilaga till propositionen. Jag inser väl, att en viss lucka — företrädesvis beträffande bolag, åt vilka redan från början är tillämnad en kort livslängd — alltjämt kommer att kvarstå i skattelagstiftningen. Men detta får enligt min mening icke utgöra skäl för att nu avstå från varje ersättning för B-skatten, detta så mycket mindre som 1924 års riksdag i sin skrivelse angående B-skattens upphävande räknat med behövligheten av en ersättningsskatt för densamma.

Under återopande av vad ovan anförts får undertecknad därför hemställa,

att riksdagen måtte besluta att antaga härvid fogade förslag till dels förordning om fonderingsskatt och dels förordning om ändring i vissa delar av förordningen den 28 oktober 1910 (nr 115) om inkomst- och förmögenhetsskatt.

Stockholm den 9 mars 1926.

Edv. Björnsson.

Bilaga 1.

Förslag
till förordning om fonderingsskatt för aktiebolag och solidariska bankbolag.

Härigenom förordnas som följer:

1 §.

När inländskt aktiebolags eller solidariskt bankbolags vinstmedel överföras till aktie- eller lottkapital eller reservfond, skall bolaget erlægga skatt till staten (fonderingsskatt) å det sålunda överförda beloppet; dock skola vid överföring av vinstmedel till reservfond dessa medel ej beskattas, i den mån dessamma erfordras för att uppbringa reservfonden till, beträffande bankaktiebolag och solidariskt bankbolag, femtio procent, och, beträffande annat bolag, tio procent av aktie- eller lottkapitalet.

Fonderingsskatten skall utgå med fem procent å det beskattningsbara beloppet.

2 §.

1 mom. Taxering till fonderingsskatt skall ske året efter det, då beslut om överföring av vinstmedel till aktie- eller lottkapital eller reservfond vunnit laga kraft.

2 mom. Har någon i uppgift eller upplysning, som avgivits till ledning vid taxering till fonderingsskatt, lämnat oriktigt meddelande eller har uppgiftspliktig underlåtit avlämna uppgift eller infordrad upplysning, och har därav föranletts, att taxering ej skett eller att taxering skett till för lågt belopp, skall, efter det sådant kommit till vederbörandes kännedom, efterbeskattning i erforderlig mån äga rum. Efterbeskattning må ej ske senare än fem år efter det taxeringen enligt 1 mom. bort verkställas.

3 §.

Taxeringen till fonderingsskatt sker i den kommun, där bolaget skall taxeras till inkomst- och förmögenhetsskatt.

4 §.

Uppgift till ledning för egen taxering (deklaration) till fonderingsskatt skall upprättas i enlighet med formulär, som av Kungl. Maj:t fastställles.

Deklaration för taxering till fonderingsskatt skall vid den tid och i den ordning, som för bolags deklaration till inkomst- och förmögenhetsskatt finnes stadgad, utan anmaning avlämnas under det år, då taxeringen skall äga rum.

I övrigt skola de uti förordningen den 28 oktober 1910 om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering rörande taxering till inkomst- och förmögenhetsskatt givna bestämmelser i tillämpliga delar lända till efterrättelse även med avseende å taxeringen till fonderingsskatt.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1927. Förordningen skall ej tillämpas i fråga om överföring av vinstmedel till aktiekapital eller reservfond, som beslutats före den 1 februari 1926.

Förslag**till förordning om ändring i vissa delar av förordningen den 28 oktober 1910 (nr 115) om inkomst- och förmögenhetsskatt.**

Härigenom förordnas, att 19 § 2 och 3 mom. samt 20 § 2 mom. i förordningen den 28 oktober 1910 (nr 115) om inkomst- och förmögenhetsskatt skola upphöra att gälla samt att 20 § 1 mom. i samma förordning skall hava följande ändrade lydelse:

20 § 1 mom.

Varje år bestämmes den för alla skattskyldiga enhetliga procent av de i 19 § 1 mom. omförmälda grundbelopp, med vilken inkomst- och förmögenhetsskatt skall det året utgå.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1927. Jämväl efter nämnda dag äger inländskt aktiebolag eller solidariskt bankbolag, som erlagt skatt jämlikt 19 § 2 mom. i förordningen om inkomst- och förmögenhetsskatt, sådant detta lagrum lydde enligt förordningen den 31 oktober 1919 (B-skatt), erhålla restitution av dylik skatt i den ordning här nedan stadgas.

Restitution äger rum, i den mån genom B-skatt beskattade tillgångar i vanlig ordning utdelas till delägarna, ävensom därest dylika medel överförts till aktiekapital eller reservfond, i den mån fonderingsskatt för samma medel blivit erlagd, och utgår restitutionen med viss procent av ett grundbelopp, vilket utgör två kronor för varje fullt hundratal kronor av de till delägarna utdelade tillgångar. Vid restitutionen tillämpas å grundbeloppet det procenttal, som jämlikt 20 § 1 mom. i förordningen om inkomst- och förmögenhetsskatt bestämts att gälla för det år, under vilket utdelning, som föranlett restitution, ägt rum. Sammanlagda beloppet av restituerade medel må icke uppgå till högre belopp, än vad bolaget sammanlagt erlagt i B-skatt. För utdelning, som skett efter utgången av det räkenskapsår, som gått till ända närmast före den 1 mars 1925, får restitution ej heller ske för sammanlagt högre belopp än det, som motsvarar skillnaden mellan bolagets behållna tillgångar enligt balansräkningen för nämnda räkenskapsår samt summan av bolagets aktie- eller lottkapital och reservfond enligt samma balansräkning. Restitution sker i den ordning, som är stadgad i fråga om restitution av kronoutskylder.